



ΔΙΚΗΓΟΡΙΚΗ ΕΤΑΙΡΕΙΑ

ΑΝΑΣΤΑΣΙΟΣ
ΠΕΤΡΟΠΟΥΛΟΣ
& ΣΥΝΕΡΓΑΤΕΣ

Μπουμπουλίνας 9 -11, Αθήνα, Τ.Κ. 106 82, τηλ.: 210 3631 847, 210 3626 161, fax: 210 3619 418, www.apetropoulos.gr

ΠΡΟΣ ΤΗΝ ΕΠΙΤΡΟΠΗ ΑΝΑΣΤΟΛΩΝ ΤΟΥ ΣΥΜΒΟΥΛΙΟΥ ΤΗΣ ΕΠΙΚΡΑΤΕΙΑΣ

ΑΙΤΗΣΗ ΑΝΑΣΤΟΛΗΣ

Της Ομοσπονδίας Λειτουργών Μέσης Εκπαίδευσης (ΟΛΜΕ) που εδρεύει στην Αθήνα, οδός Ερμού και Κορνάρου αρ. 2 και εκπροσωπείται νόμιμα.

ΚΑΤΑ

Του Ελληνικού Δημοσίου όπως νόμιμα εκπροσωπείται από τον Πρωθυπουργό και τους Υπουργούς Οικονομικών, Εσωτερικών, Παιδείας και Θρησκευμάτων, Πολιτισμού και Αθλητισμού.

Για να ανασταλεί η ισχύς

1. Της με αρ. **Υ 281/11.5.2013** απόφασης του Πρωθυπουργού (ΦΕΚ τ. Β'1139/11.5.2013) «Περί πολιτικής κινητοποίησης των εκπαιδευτικών της τριτοβάθμιας εκπαίδευσης, των αναγκαίων πόρων και παροχή εξουσιοδότησης στους αρμοδίους υπουργούς προκειμένου να προβούν σε επίταξη των προσωπικών υπηρεσιών των εκπαιδευτικών αυτών, καθώς και της χρήσης των ακινήτων και κινητών που είναι απαραίτητα για την απρόσκοπτη διεξαγωγή και ολοκλήρωση των πανελλαδικών εξετάσεων, των προαγωγικών εξετάσεων και κάθε άλλης εξέτασης και εκπαιδευτικής διαδικασίας».

2. Της Απόφασης του Υπουργού Παιδείας και Θρησκευμάτων, Πολιτισμού και Αθλητισμού με αρ. 6212/11.5.2013 που δημοσιεύθηκε στο ΦΕΚ (τ. Β'1140/11.5.2013) περί επίταξης των προσωπικών υπηρεσιών των εκπαιδευτικών της δευτεροβάθμιας εκπαίδευσης.
3. Της ΚΥΑ των Υπουργών Οικονομικών Εσωτερικών, Παιδείας και Θρησκευμάτων, Πολιτισμού και Αθλητισμού με αρ. 6213/11.5.2013 που δημοσιεύθηκε στο ΦΕΚ (τ. Β'1140/11.5.2013) περί επίταξης της χρήσης ακινήτων και κινητών μέσων που είναι απαραίτητα για την απρόσκοπτη διεξαγωγή και ολοκλήρωση των πανελλαδικών εξετάσεων, των προαγωγικών εξετάσεων και κάθε άλλης εξέτασης και εκπαιδευτικής διαδικασίας.
4. Κάθε μεταγενέστερης πράξης και παράλειψης της Διοίκησης, που είναι συναφής με την προσβαλλόμενη και αποτελεί συνέχεια ή ολοκλήρωση της ίδιας διαδικασίας, καθώς και κάθε συναφούς πράξεως.

Κατά των παραπάνω πράξεων των οποίων η εφαρμογή απειλεί σε βάρος μου βέβαιη και άμεση βλάβη, έχω ασκήσει την από 13.5.2013 αίτηση ακύρωσης που έχει, επί λέξει, ως εξής:

«ΕΝΩΠΙΟΝ ΤΟΥ ΣΥΜΒΟΥΛΙΟΥ ΤΗΣ ΕΠΙΚΡΑΤΕΙΑΣ

ΑΙΤΗΣΗ

Της Ομοσπονδίας Λειτουργών Μέσης Εκπαίδευσης (ΟΛΜΕ) που εδρεύει στην Αθήνα, οδός Ερμού και Κορνάρου αρ. 2 και εκπροσωπείται νόμιμα.

ΚΑΤΑ

Του Ελληνικού Δημοσίου όπως νόμιμα εκπροσωπείται από τον Πρωθυπουργό και τους Υπουργούς Οικονομικών, Εσωτερικών, Παιδείας και Θρησκευμάτων, Πολιτισμού και Αθλητισμού.

Για την ακύρωση

1. Της με αρ. Υ 281/11.5.2013 απόφασης του Πρωθυπουργού (ΦΕΚ τ. Β'1139/11.5.2013) «Περί πολιτικής κινητοποίησης των εκπαιδευτικών της τριτοβάθμιας εκπαίδευσης, των αναγκαίων πόρων και παροχή εξουσιοδότησης στους αρμοδίους υπουργούς προκειμένου να προβούν σε επίταξη των προσωπικών υπηρεσιών των εκπαιδευτικών αυτών, καθώς και της χρήσης των ακινήτων και κινητών που είναι απαραίτητα για την απρόσκοπτη διεξαγωγή και ολοκλήρωση των πανελλαδικών εξετάσεων, των προαγωγικών εξετάσεων και κάθε άλλης εξέτασης και εκπαιδευτικής διαδικασίας».
2. Της Απόφασης του Υπουργού Παιδείας και Θρησκευμάτων, Πολιτισμού και Αθλητισμού με αρ. 6212/11.5.2013 που δημοσιεύθηκε στο ΦΕΚ (τ. Β'1140/11.5.2013) περί επίταξης των προσωπικών υπηρεσιών των εκπαιδευτικών της δευτεροβάθμιας εκπαίδευσης.
3. Της ΚΥΑ των Υπουργών Οικονομικών Εσωτερικών, Παιδείας και Θρησκευμάτων, Πολιτισμού και Αθλητισμού με αρ. 6213/11.5.2013 που δημοσιεύθηκε στο ΦΕΚ (τ. Β'1140/11.5.2013) περί επίταξης της χρήσης ακινήτων και κινητών μέσων που είναι απαραίτητα για την απρόσκοπτη διεξαγωγή και ολοκλήρωση των πανελλαδικών εξετάσεων, των προαγωγικών εξετάσεων και κάθε άλλης εξέτασης και εκπαιδευτικής διαδικασίας.
4. Κάθε μεταγενέστερης πράξης και παράλειψης της Διοίκησης, που είναι συναφής με την προσβαλλόμενη και αποτελεί συνέχεια ή ολοκλήρωση της ίδιας διαδικασίας, καθώς και κάθε συναφούς πράξεως.

ΣΥΝΟΠΤΙΚΗ ΕΚΘΕΣΗ ΔΙΑΦΟΡΑΣ

Οι προσβαλλόμενες πράξεις δυνάμει των οποίων επιβλήθηκε πολιτική κινητοποίηση των λειτουργών μέσης εκπαίδευσης και επίταξη των προσωπικών τους υπηρεσιών και χρήσης κινητών και ακινήτων είναι παράνομες ως αντικείμενες στο άρθρο 22 παρ. 4 του Συντάγματος, στο άρθρο 41 του ν. 3536/2007 και στην αρχή της αναλογικότητας.

I. ΙΣΤΟΡΙΚΟ - ΕΝΝΟΜΟ ΣΥΜΦΕΡΟΝ

Η αιτούσα είμαι η Πανελλαδικής έκτασης ένωση των τοπικών ανά νομό Ενώσεων Λειτουργών Μέσης Εκπαίδευσης της Ελλάδας με σκοπό μεταξύ άλλων τον συντονισμό και την ενιαία κατεύθυνση των προσπάθειών όλων των ενώσεων για τη βελτίωση της μέσης εκπαίδευσης, την ηθική και υλική εξίσωση των λειτουργών της και την προάσπιση και προαγωγή των επαγγελματικών και υλικών συμφερόντων του κλάδου (άρθρο 2 του ισχύοντος καταστατικού μου).

Ήδη έχουν προωθηθεί νομοθετικές ρυθμίσεις που θίγουν όχι μόνο τα εργασιακά δικαιώματα του κλάδου, αλλά και το δημόσιο σχολείο και τη μέση εκπαίδευση εν γένει για την υπεράσπιση των οποίων λειτουργώ. Στη δραματική μείωση των αποδοχών των εκπαιδευτικών βάσει των διατάξεων του ν. 4024/2011, η οποία πλήττει την δυνατότητα αξιοπρεπούς διαβίωσής τους, την αύξηση του διδακτικού ωραρίου που σηματοδοτεί την κατάργηση οργανικών θέσεων εκπαιδευτικών, τη θεσμοθέτηση συστήματος αξιολόγησης των εκπαιδευτικών με κριτήρια και τρόπο που δεν διασφαλίζουν τη διαφάνεια και την αξιοκρατία, προστέθηκε σχέδιο π.δ/τος το οποίο κατατέθηκε προς επεξεργασία στο αρμόδιο τμήμα του Δικαστηρίου Σας την ύπαρξη του οποίου πληροφορηθήκαμε τυχαία. Σε αυτό προβλέπονται υποχρεωτικές μεταθέσεις των εκπαιδευτικών - ακόμα και εκείνων που κατέχουν οργανική θέση - σε οποιοδήποτε μέρος της ελληνικής επικράτειας, επιφέροντας με τον τρόπο αυτό περαιτέρω βίαιη ανατροπή του οικογενειακού και οικονομικού προγραμματισμού πολλών χιλιάδων εκπαιδευτικών, αλλά και πρόσθετες δυσλειτουργίες στο εκπαιδευτικό σύστημα. Όπως είναι ενόητο, η Ομοσπονδία μας δεν θα μπορούσε να μείνει αδρανής απέναντι σε αυτές τις δραματικές για το μέλλον του κλάδου και την ποιότητα του δημοσίου σχολείου εξελίξεις, που θίγουν θεμελιώδη εργασιακά δικαιώματα των εκπαιδευτικών μέσης εκπαίδευσης, δικαιώματα συνυφασμένα και με την αποτελεσματικότητα της δευτεροβάθμιας εκπαίδευσης. Το Δ.Σ μου κατά τη συνεδρίαση της 10.5.2013 εκπληρώνοντας τον καταστατικό μου σκοπό, αποφάσισε να θέσει σε έγκριση, από τις Γ.Σ των ΕΛΜΕ, πρόταση για την πραγματοποίηση απεργιακών κινητοποιήσεων, ασκώντας συνταγματικό δικαίωμα τόσο δικό μου, όσο και των μελών των επιμέρους

κατά τόπων ενώσεων (ΕΛΜΕ).

Με την πρώτη προσβαλλόμενη απόφαση ο Πρωθυπουργός με εσφαλμένη επίκληση των προβλέψεων του άρθρου 41 του ν. 3536/2007 και με την αιτιολογία ότι συντρέχει δήθεν επιτακτική ανάγκη αποτροπής των συνεπειών από την προταθείσα ως άνω εικοσιτετράωρη πανελλαδική απεργία για την 17.5.2013 καθώς από αυτή «επαπειλούνται σοβαροί κίνδυνοι για τη δημόσια τάξη και την υγεία των υποψηφίων στις ανωτέρω εξετάσεις», προέβη σε πολιτική κινητοποίηση των εκπαιδευτικών της δευτεροβάθμιας εκπαίδευσης και παρείχε εξουσιοδότηση στους αρμοδίους υπουργούς προκειμένου να προβούν σε επίταξη υπηρεσιών και χρήσης κινητών και ακινήτων για τη διεξαγωγή και ολοκλήρωση των πανελλαδικών και προαγωγικών εξετάσεων σχολικού έτους 2012 -2013. Κατ' εξουσιοδότηση της ως άνω απόφασης εξέδωσαν οι αρμόδιοι Υπουργοί τις προσβαλλόμενες υπό στοιχεία 2 και 3 αποφάσεις.

Τις ως άνω αποφάσεις προσβάλλουμε με την παρούσα με προφανές έννομο συμφέρον συνιστάμενο στην απορρέουσα από το καταστατικό μου υποχρέωση – σύμφυτη άλλωστε και με το σκοπό της ίδρυσης, δράσης και λειτουργίας μου-, περί προάσπισης των επαγγελματικών εν γένει δικαιωμάτων και συμφερόντων των λειτουργών μέσης εκπαίδευσης όλης της χώρας, οι οποίοι προδήλως θίγονται από τις ως άνω αποφάσεις.

ΛΟΓΟΙ ΑΚΥΡΩΣΗΣ

- 1. Παραβίαση του άρθρου 22 παρ. 4 του Συντάγματος και του εκτελεστικού αυτού άρθρου 41 του ν.3536/2007, των υπ' αριθμούς 105, 87 και 98 Διεθνών Συμβάσεων Εργασίας, του άρθρου 4 της ΕΣΔΑ και του Ευρωπαϊκού Κοινωνικού Χάρτη.**

Σύμφωνα με το άρθρο 22 παρ. 4 του Συντάγματος «Οποιαδήποτε μορφή αναγκαστικής εργασίας απαγορεύεται.

Ειδικοί νόμοι ρυθμίζουν τα σχετικά με την επίταξη προσωπικών υπηρεσιών σε περίπτωση πολέμου ή επιστράτευσης ή για την αντιμετώπιση αναγκών της άμυνας της Χώρας ή επείγουσας κοινωνικής ανάγκης από θεομηνία ή ανάγκης που μπορεί να θέσει σε κίνδυνο τη δημόσια υγεία».

Εξ άλλου, στο **άρθρο 23 του Συντάγματος**, ορίζεται ότι: «1. Το Κράτος λαμβάνει τα προσήκοντα μέτρα για τη διασφάλιση της συνδικαλιστικής ελευθερίας και την ανεμπόδιση άσκηση των συναφών με αυτή δικαιωμάτων εναντίον κάθε προσβολής τους, μέσα στα όρια του νόμου.

2. Η απεργία αποτελεί δικαίωμα και ασκείται από τις νόμιμα συνεστημένες συνδικαλιστικές οργανώσεις για τη διαφύλαξη και προαγωγή των οικονομικών και εργασιακών γενικά συμφερόντων των εργαζομένων.Το δικαίωμα προσφυγής σε απεργία των δημοσίων υπαλλήλων....υπόκειται στους συγκεκριμένους περιορισμούς του νόμου που το ρυθμίζει. Οι περιορισμοί αυτοί δεν μπορούν να φθάνουν έως την κατάργηση του δικαιώματος της απεργίας ή την παρεμπόδιση της νόμιμης άσκησης του».

Περαιτέρω, Α) Στην **υπ' αριθ. 29 Διεθνή Σύμβαση της Γενικής Συνδιάσκεψης της Διεθνούς Οργάνωσης Εργασίας (ΔΟΕ)**, «περί της αναγκαστικής ή υποχρεωτικής εργασίας», που υπεγράφη στη Γενεύη στις 23.6.1930 και κυρώθηκε με το άρθρο πρώτο του ν. 2079/1952 (Α' 108), ορίζονται και τα εξής: «Άρθρον 1.1. Παν μέλος της Διεθνούς Οργανώσεως Εργασίας επικυρούν την παρούσαν Σύμβασιν υποχρεούται όπως καταργήση την χρήσιν της αναγκαστικής ή υποχρεωτικής εργασίας υφ' όλης αυτής τας μορφάς, εντός της βραχυτέρας το δυνατόν προθεσμίας...Άρθρον 2.1. Εν τη εννοία της παρούσης συμβάσεως ο όρος "αναγκαστική ή υποχρεωτική εργασία" δηλοί πάσαν εργασίαν ή υπηρεσίαν απαιτουμένην παρά άτομον επ' απειλή οιασδήποτε ποινής και δι' ην το εν λόγω άτομον δεν προσεφέρθη οικεία βουλήσει. 2. Οποσδήποτε εις τον όρον "αναγκαστική ή υποχρεωτική εργασία" δεν περιλαμβάνονται εν τη εννοία της παρούσης συμβάσεως: α_...β)...γ)...δ) Πάσα εργασία ή υπηρεσία απαιτουμένη εις τα περιπτώσεις ανωτέρας βίας, ήτοι εις περιπτώσεις πολέμου, καταστροφών ή απειλής καταστροφών, οίον πυρκαϊαί, πλημμύραι, λιμοί, σεισμοί, βίαιαι επιδημιαί και επιζωοτίαί έντονοι, επιδρομαί ζώων, εντόμων ή φυτικών παρασίτων, επιβλαβών και εν γένει οιαδήποτε περίστασις θέτουσα εν κινδύνω ή απειλούσα να θέση εν κινδύνω την ζωήν ή τας ομαλās συνθήκας διαβιώσεως του συνόλου ή μέρους του πληθυσμού. ε)...».

Β) Στην **υπ' αρ. 105 Διεθνή Σύμβαση, της Γενικής Συνδιασκέψεως της**

Διεθνούς Οργανώσεως Εργασίας, «περί καταργήσεως της αναγκαστικής εργασίας», που υπεγράφη στη Γενεύη, στις 5.6.1957, και κυρώθηκε με το άρθρο πρώτο του ν.δ. 4221/1961 (Α' 173), ορίζονται και τα εξής: «Άρθρον 1. Πάν Μέλος της Διεθνούς Οργανώσεως Εργασίας επικυρούν την παρούσαν Σύμβασιν υποχρεούται να καταργήση την αναγκαστικήν ή υποχρεωτικήν εργασίαν και όπως μη προσφεύγη εις ταύτην υπό ουδεμίαν μορφήν, α) είτε ως μέτρον εξαναγκασμού ή πολιτικής διαπαιδαγωγήσεως ή υπό μορφήν κυρώσεως προς άτομα έχοντα ή εκφράζοντα πολιτικάς γνώμας ή εκδηλούντα την ιδεολογικήν αυτών αντίθεσιν προς την καθεστηκυίαν πολιτικήν, κοινωνικήν και οικονομικήν τάξιν, β) είτε ως μεθόδου επιστρατεύσεως και χρησιμοποίησεως του εργατικού δυναμικού δια σκοπούς οικονομικής αναπτύξεως, γ) είτε ως μέτρον πειθαρχήσεως εν τη εργασία, δ) είτε ως μέτρον κολασμού δια την συμμετοχήν εις απεργίας, ε) είτε ως μέτρον φυλετικής, κοινωνικής ή θρησκευτικής διακρίσεως».

Γ) Στο **άρθρο 4 της Διεθνούς Συμβάσεως της Ρώμης «δια την προάσπισιν των δικαιωμάτων του ανθρώπου και των θεμελιωδών ελευθεριών» (ΕΣΔΑ)**, η οποία κυρώθηκε και τέθηκε εκ νέου σε ισχύ με το ν.δ. 53/1974 (Α'256), ορίζονται και τα εξής: «2. Ουδείς δύναται να υποχρεωθή εις αναγκαστικήν ή υποχρεωτικήν εργασίαν. 3. Δεν θεωρείται ως «αναγκαστική ή υποχρεωτική εργασία» υπό την έννοιαν του παρόντος άρθρου: α)... β)... γ) πάσα υπηρεσία ζητούμενη εις περίπτωσιν κρίσεων ή θεομηνιών, αι οποίαι απειλούν την ζωήν ή την ευδαιμονίαν του συνόλου. δ)...».

Δ) Στην **υπ' αρ. 87 Διεθνή Σύμβαση, της Γενικής Συνδιασκέψεως της Διεθνούς Οργανώσεως Εργασίας, «περί συνδικαλιστικής ελευθερίας και προστασίας του συνδικαλιστικού δικαιώματος»**, που υπεγράφη στον Άγιο Φραγκίσκο, στις 9.7.1948, και κυρώθηκε με το άρθρο πρώτο του ν.δ. 4204/1961 (Α' 174), ορίζονται και τα εξής: «Μέρος I. Άρθρον 1. Παν μέλος της Διεθνούς Οργανώσεως Εργασίας ως προς το οποίον ισχύει η παρούσα Σύμβασις αναλαμβάνει την υποχρέωσιν όπως εφαρμόση τας κάτωθι διατάξεις: Άρθρον 2. Οι εργαζόμενοι και οι εργοδότες δικαιούνται άνευ οιασδήποτε διακρίσεως και άνευ προηγουμένης αδείας να συνιστούν οργανώσεις της εκλογής των... Άρθρον 3. 1. Αι οργανώσεις εργαζομένων και εργοδοτών δικαιούνται..., να οργανώνουν τα της διαχειρίσεως και

δράσεως αυτών και να καταστρώνουν το πρόγραμμα των ενεργειών των... Άρθρον 8. 1... 2. Η Εθνική νομοθεσία δέον να μη προσβάλει ή να μη εφαρμόζεται κατά τρόπον προσβάλλοντα τας υπό της παρούσης Συμβάσεως προβλεπόμενας διασφαλίσεις... Μέρος II. Άρθρον 11. Πάν Μέλος της Διεθνούς Οργανώσεως Εργασίας δια το οποίον ισχύει η παρούσα Σύμβασις υποχρεούται να λαμβάνη πάντα τα αναγκαία και κατάλληλα μέτρα δι' ων να εξασφαλίζεται εις τους εργαζομένους και τους εργοδότης η ελευθέρα άσκησις του συνδικαλιστικού δικαιώματος».

Ε) Στην υπ' αρ. 98 Διεθνή Σύμβαση, της Γενικής Συνδιασκέψεως της Διεθνούς Οργανώσεως Εργασίας, «περι εφαρμογής των αρχών του δικαιώματος οργανώσεως και συλλογικής διαπραγματεύσεως», που υπεγράφη στην Γενεύη, στις 8.6.1949, και κυρώθηκε με το άρθρο πρώτο του ν.δ. 4205/1961 (Α' 174), ορίζονται και τα εξής: «Άρθρον 1. Οι εργαζόμενοι δέον ν' απολαύουν καταλλήλου προστασίας κατά πάσης πράξεως διακρίσεως δυναμένης να παραβλάψη την συνδικαλιστικήν ελευθερίαν ως προς την απασχόλησιν. 2. Η τοιαύτη προστασία δέον ιδία να έχη εφαρμογήν εις ό,τι αφορά τας πράξεις αίτινες σκοπούν: α)... β) Να απολύουν εργαζόμενον ή να ζημιώνουν αυτόν δι' οιαδήποτε άλλων μέσων, λόγω εγγραφής του εις το συνδικάτον, ή συμμετοχής του εις συνδικαλιστικάς ενεργείας...».

ΣΤ) Στη Διεθνή Σύμβαση «Ευρωπαϊκός Κοινωνικός Χάρτης», που υπεγράφη στο Τορίνο, στις 18.10.1961, και κυρώθηκε με το άρθρο πρώτο του ν. 1426/1984 (Α' 32), όπως αυτή τροποποιήθηκε με το «Πρωτόκολλο Τροποποίησης του Ευρωπαϊκού Κοινωνικού Χάρτη», το οποίο υπεγράφη στο Τορίνο, στις 21.10.1991, και κυρώθηκε με το άρθρο πρώτο του ν. 2422/1996 (Α'144), ορίζονται και τα εξής: «Μέρος I. Τα Συμβαλλόμενα Μέρη αναγνωρίζουν ως αντικειμενικό σκοπό της πολιτικής τους να συνεχίσουν με όλα τα χρήσιμα μέσα, σε εθνικό και διεθνές επίπεδο, την επίτευξη προϋποθέσεων για την εξασφάλιση της αποτελεσματικής άσκησις των ακόλουθων δικαιωμάτων και αρχών: 1. Κάθε πρόσωπο θα πρέπει να έχει τη δυνατότητα να κερδίζει τη ζωή του με εργασία που αναλαμβάνει ελεύθερα. 2... 6. Όλοι οι εργαζόμενοι και οι εργοδότες έχουν δικαίωμα για συλλογικές διαπραγματεύσεις. 7...19... Μέρος II. Άρθρο 1. Δικαίωμα για εργασία. Για την εξασφάλιση της αποτελεσματικής άσκησις του δικαιώματος για

εργασία τα Συμβαλλόμενα Μέρη αναλαμβάνουν την υποχρέωση: 1...2. Να προστατεύουν με αποτελεσματικό τρόπο το δικαίωμα του εργαζομένου να κερδίζει τη ζωή του με εργασία που αναλαμβάνει ελεύθερα. 3...4... Άρθρο 5. Συνδικαλιστικό δικαίωμα. Για την εξασφάλιση ή την προώθηση της ελευθερίας των εργοδοτών και των εργαζομένων να συνιστούν τοπικές, εθνικές ή διεθνείς οργανώσεις για την προστασία των οικονομικών και κοινωνικών συμφερόντων τους και να προσχωρούν σ' αυτές τις οργανώσεις, τα Συμβαλλόμενα Μέρη αναλαμβάνουν την υποχρέωση ώστε η εθνική νομοθεσία να μη προσβάλλει αλλά ούτε να εφαρμόζεται με τέτοιο τρόπο που να προσβάλλει την ελευθερία αυτή.... Άρθρο 6. Δικαίωμα συλλογικής διαπραγμάτευσης. Για εξασφάλιση της αποτελεσματικής άσκησης του δικαιώματος της συλλογικής διαπραγμάτευσης, τα Συμβαλλόμενα Μέρη αναλαμβάνουν την υποχρέωση: 1... 2... 3... και αναγνωρίζουν: 4. Το δικαίωμα των εργαζομένων και των εργοδοτών για συλλογικές ενέργειες σε περίπτωση σύγκρουσης συμφερόντων, περιλαμβανομένου και του δικαιώματος της απεργίας, με την επιφύλαξη των υποχρεώσεων που θα μπορούσαν να προκύψουν από τις ισχύουσες συλλογικές συμβάσεις. Άρθρο 7... Άρθρο 19... Μέρος III... Μέρος V. Άρθρο 30. Εξαιρέσεις σε περίπτωση πολέμου ή δημόσιου κινδύνου. 1. Σε περίπτωση πολέμου ή δημόσιου κινδύνου που απειλεί τη ζωή του έθνους, κάθε Συμβαλλόμενο Μέρος θα μπορεί να λάβει μέτρα παρέκκλισης από τις υποχρεώσεις που προβλέπει ο Χάρτης, στο μέτρο όμως που επιβάλλεται αυστηρά από την κατάσταση και με την προϋπόθεση ότι τα μέτρα αυτά δεν είναι αντίθετα με τις άλλες υποχρεώσεις που απορρέουν από το διεθνές δίκαιο. 2... 3...».

Με το άρθρο 41 του ν. 3536/2007 (Α'42), υπό τον τίτλο «Ρυθμίσεις για την αντιμετώπιση εκτάκτων αναγκών σε περίοδο ειρήνης», ο νομοθέτης θέλησε να οργανώσει και να κατατάξει, κατά τρόπο σύμφωνο προς τις προαναφερθείσες διατάξεις του Συντάγματος και των ανωτέρω διεθνών κειμένων υπερνομοθετικής ισχύος, τους όρους και τις προϋποθέσεις προσφυγής της Πολιτείας στο εξαιρετικό μέτρο της επίταξης προσωπικών υπηρεσιών, καθώς και ακινήτων και κινητών πραγμάτων, για την αντιμετώπιση εκτάκτων και ακραίων αναγκών, που σχετίζονται αποκλειστικά είτε με τις αμυντικές ανάγκες της Χώρας είτε, σε περίοδο ειρήνης, με

την πρόληψη ή την αντιμετώπιση φυσικών καταστροφών που συνιστούν απειλή για τη δημόσια υγεία. Ειδικότερα, με τις διατάξεις του εν λόγω άρθρου, προβλέφθηκε ότι:

«1. Επίταξη προσωπικών υπηρεσιών και επίταξη ακινήτων και κινητών πραγμάτων, ως μέτρα πολιτικής κινητοποίησης για την αντιμετώπιση έκτακτης ανάγκης σε περίοδο ειρήνης επιτρέπονται κατά τους όρους και προϋποθέσεις των διατάξεων του άρθρου αυτού.

2. Έκτακτη ανάγκη σε περίοδο ειρήνης, που επιβάλλει την επίταξη προσωπικών υπηρεσιών, είναι κάθε αιφνίδια κατάσταση, η οποία απαιτεί τη λήψη άμεσων μέτρων προς αντιμετώπιση αμυντικών αναγκών της Χώρας ή επείγουσας κοινωνικής ανάγκης από κάθε μορφής απειλούμενη φυσική καταστροφή ή ανάγκης που μπορεί να θέσει σε κίνδυνο τη δημόσια υγεία. Έκτακτη ανάγκη σε περίοδο ειρήνης, που επιβάλλει την επίταξη ακινήτων και κινητών πραγμάτων, είναι κάθε άμεση κοινωνική ανάγκη που μπορεί να θέσει σε κίνδυνο τη δημόσια τάξη ή υγεία.

3. Με απόφαση του Πρωθυπουργού, ύστερα από εισήγηση του Υπουργού στην αρμοδιότητα του οποίου ανήκει η αντιμετώπιση της αιτίας που προκάλεσε την έκτακτη ανάγκη, κηρύσσεται γενική ή μερική πολιτική κινητοποίηση, κατά την έννοια των αντίστοιχων διατάξεων του ν.δ. 17/1974 (ΦΕΚ 236 Α), για την αντιμετώπισή της.

4. Με την ίδια επίσης απόφαση του Πρωθυπουργού, εφόσον συντρέχουν οι προϋποθέσεις του πρώτου εδαφίου της παραγράφου 2, μπορεί να εξουσιοδοτούνται οι υπουργοί ή οι γενικοί γραμματείς περιφερειών ή οι νομάρχες να προβαίνουν, με απόφασή τους, σε επίταξη προσωπικών υπηρεσιών. Η επίταξη προσωπικών υπηρεσιών πραγματοποιείται με "Φύλλα Επίταξης Προσωπικών Υπηρεσιών" που εκδίδονται από τις οικείες αστυνομικές, λιμενικές ή και πυροσβεστικές αρχές και επιδίδονται από όργανά τους και όργανα της δημοτικής αστυνομίας, καθώς και από υπαλλήλους του Δημοσίου και νομικών προσώπων δημοσίου δικαίου...

5. Η επίταξη ακινήτων και κινητών πραγματοποιείται με "Φύλλα Επίταξης" κατ' ανάλογη εφαρμογή της προηγούμενης παραγράφου.

6. Όποιος καλείται να προσφέρει τις υπηρεσίες του ή ακίνητο ή κινητό πράγμα κατά τις διατάξεις του άρθρου αυτού και είτε αρνείται να παραλάβει το

σχετικό φύλλο επίταξης είτε αρνείται ή παραλείπει να εκτελέσει τις υποχρεώσεις που απορρέουν από την επίταξη, τιμωρείται με φυλάκιση τουλάχιστον τριών (3) μηνών.

7. Οι διατάξεις ιδίως των άρθρων 2 παρ. 5, 18, 19, 22 και 23 του ν.δ. 17/1974 δεν εφαρμόζονται εφεξής για την αντιμετώπιση έκτακτης ανάγκης σε καιρό ειρήνης, εφόσον έρχονται σε αντίθεση προς τις διατάξεις αυτού του άρθρου. Επίσης δεν εφαρμόζεται και κάθε άλλη διάταξη που είναι αντίθετη προς τις διατάξεις αυτού του άρθρου.».

Είναι σαφές και προκύπτει κατά τρόπο αναμφισβήτητο και από τη ρητή κατάργηση, δια της ανωτέρω πρόβλεψης της παραγράφου 7, κάθε αντίθετης διάταξης του προϊσχύοντος νομοθετικού πλαισίου που περιγραφόταν στο – προγενέστερο του Συντάγματος του 1975- ν.δ. 17/1974, ότι ο νομοθέτης του, εκτελεστικού του ά. 22 παρ. 4 του Συντάγματος νόμου 3536/2007, περιέγραψε κατά τρόπο συγκεκριμένο και αποκλειστικό τους όρους και τις προϋποθέσεις υπό τις οποίες και μόνον είναι δυνατή η, σε περίοδο ειρήνης, προσφυγή στο εξαιρετικό μέτρο της επίταξης προσωπικών υπηρεσιών, σε αναφορά προς την οριζόμενη από τον ίδιο έννοια της «έκτακτης ανάγκης». Την έννοια αυτή όρισε ο νομοθέτης ως «αιφνίδια κατάσταση, η οποία απαιτεί τη λήψη άμεσων μέτρων προς αντιμετώπιση αμυντικών αναγκών της Χώρας ή επείγουσας κοινωνικής ανάγκης από κάθε μορφής απειλούμενη φυσική καταστροφή ή ανάγκης που μπορεί να θέσει σε κίνδυνο τη δημόσια υγεία».

Εντοπίζοντας την εξέταση της συνδρομής των όρων αυτών και των προϋποθέσεων στην ένδικη περίπτωση, με ευχέρεια διαπιστώνει κανείς ότι οι προσβαλλόμενες εκδόθηκαν, χωρίς να συντρέχει σε καμία περίπτωση η αξιούμενη από το Νόμο και οριζόμενη κατά τα ανωτέρω «έκτακτη ανάγκη». Δεν χρειάζεται καν να εξηγηθεί ότι η απόφαση του Διοικητικού μας Συμβουλίου να προτείνει προς έγκριση των ΕΛΜΕ την προκήρυξη 24ωρης απεργίας δεν συνιστά αιφνίδια κατάσταση, η οποία απαιτεί τη λήψη άμεσων μέτρων προς αντιμετώπιση αμυντικών αναγκών της Χώρας, ούτε ασφαλώς επείγουσα κοινωνική ανάγκη, από κάθε μορφής απειλούμενη φυσική καταστροφή. Αποκλεισμένων, λοιπόν, των περιπτώσεων αυτών, οι προσβαλλόμενες μετέρχονται ως νομιμοποιητική βάση του αποκλεισμού του δικαιώματός μας στην απεργία και της προσφυγής στο εξαιρετικό μέτρο της

επίταξης των υπηρεσιών μας, μία αυθαίρετη και παντελώς αστήρικτη επίκληση ενός υποτιθέμενου κινδύνου, που θα προκαλέσει δήθεν στην υγεία των υποψηφίων τυχόν απόφασή μας για κήρυξη απεργίας κατά την περίοδο των πανελλαδικών εξετάσεων. Κανένα πόρισμα της επιστήμης, ωστόσο, κανένα δίδαγμα έστω της κοινής πείρας δεν υπαγορεύει τη διαπίστωση -ούτε καν την υπόθεση- ότι μόνη η κατά μία ή κατά λίγες ημέρες χρονική μετάθεση των πανελλαδικών εξετάσεων, εφόσον αυτή καταστεί αναγκαία σε περίπτωση προκήρυξης της απεργίας, συνιστά κίνδυνο για την υγεία των συμμετεχόντων σε αυτές ή για τη δημόσια υγεία εν γένει, όπως ο νόμος αξιώνει. Το γεγονός αυτό άλλωστε, έχει καταδειχθεί και στην πράξη, όταν και στο παρελθόν οι πανελλαδικές εξετάσεις μετατέθηκαν χρονικά (και μάλιστα για διάστημα που υπερέβη σε μία περίπτωση και τον ένα μήνα), χωρίς φυσικά να ανακύψει κανένα απολύτως ζήτημα δημόσιας υγείας. Συγκεκριμένα το έτος 1988 οι πανελλαδικές εξετάσεις μετατέθηκαν χρονικά κατά 37 ημέρες, ενώ το έτος 1990 οι εξετάσεις ξεκίνησαν, λόγω απεργιακών κινητοποιήσεων, στις 16 Ιουλίου χωρίς κανένα σύμπτωμα βλάβης της δημόσιας υγείας.

Είναι σαφές ότι στο βιοτικό πεδίο των απεργιακών κινητοποιήσεων σε ευαίσθητους κοινωνικούς χώρους, όπως είναι αυτός της παιδείας, αναφέρεται σειρά ζητημάτων σε σχέση με τη στάθμιση των συγκρουόμενων ζωτικών συμφερόντων. Τα ζητήματα αυτά, όμως, κρίνονται από τα αρμόδια δικαστήρια και οι σχετικές συλλογικές διαφορές τέμνονται στη βάση του κειμένου νομοθετικού και συνταγματικού πλαισίου. Στην προκειμένη περίπτωση, οι προσβαλλόμενες πράξεις, παρακάμπτοντας το πλαίσιο αυτό, κατατείνουν στην αντιμετώπιση του ζητήματος με όρους εξαιρετικού δικαίου, δικαίου έκτακτης ανάγκης, χωρίς να συντρέχουν οι προς τούτο νόμιμες προϋποθέσεις. Δεν αποσκοπούν, δηλαδή, στην πραγματικότητα οι προσβαλλόμενες πράξεις στην αντιμετώπιση ενός υπαρκτού κινδύνου δημόσιας υγείας, μέσω του περιορισμού του απεργιακού μας δικαιώματος και την επίταξη των προσωπικών μας υπηρεσιών, αλλά ακολουθούν πορεία αντίστροφη: Με αποκλειστικό σκοπό την απαγόρευση της απεργίας μας και την επίταξη των υπηρεσιών μας, επινοούν και προσχηματικά επικαλούνται έναν ανύπαρκτο κίνδυνο για τη δημόσια υγεία.

Από τα παραπάνω καθίσταται σαφές ότι, ελλείπει των περιοριστικών

προϋποθέσεων που τάσσει το άρθρο 22 παρ. 4 του Συντάγματος και ο εκτελεστικός αυτού νόμος 3535/2007 (ά. 41), η με τη μέθοδο της επίταξης των προσωπικών υπηρεσιών μας, απαγόρευση της απεργίας μας, προσβάλλει στον πυρήνα του το κατοχυρωμένο από το Σύνταγμα και σειρά άλλων υπερνομοθετικής ισχύος διατάξεων απεργιακό μας δικαίωμα, καθώς και τις αρχές της αυτονομίας και της κρατικής ουδετερότητας, που επιβάλλουν στο Κράτος να παραμένει αμέτοχο στη συλλογική διένεξη, όχι μόνο κατά τη διάρκεια της απεργίας, αλλά και πριν ή και μετά από την απεργία, τόσο προληπτικά όσο και κατασταλτικά, όπως και γενικά σε κάθε φάση του απεργιακού αγώνα.

Ενόψει των ανωτέρω οι προσβαλλόμενες πράξεις αντίκεινται στο άρθρο 41 του ν. 3536/2007, καθώς επίσης και στα άρθρα 22 παρ. 4 και 23 παρ. 1, 2 του Συντάγματος, στις υπ' αριθμούς 105, 87 και 98 Διεθνείς Συμβάσεις Εργασίας, στο άρθρο 4 της ΕΣΔΑ και στον Ευρωπαϊκό Κοινωνικό Χάρτη.

2. Παραβίαση της Αρχής της Αναλογικότητας

Εκτέθηκε ήδη ανωτέρω ότι στην υπό κρίση περίπτωση δεν συντρέχουν οι περιοριστικά προβλεπόμενες στο Σύνταγμα και στο ν.3536/2007 προϋποθέσεις εφαρμογής και επιβολής του μέτρου της πολιτικής κινητοποίησης των εκπαιδευτικών λειτουργών που επιβλήθηκε με τις προσβαλλόμενες. Σε κάθε περίπτωση και ανεξάρτητα από την πρόδηλη αντισυνταγματικότητα και αντίθεση στις προβλέψεις του εκτελεστικού νόμου 3536/2007 οι προσβαλλόμενες παραβιάζουν κατάφωρα την αρχή της αναλογικότητας, η οποία συνιστά αυτονόητο σε ένα κράτος δικαίου περιορισμό των περιορισμών των συνταγματικών δικαιωμάτων.

Η αρχή αυτή, που η νομολογία των δικαστηρίων, στο πλαίσιο του κράτους δικαίου, παγίως αναγνώριζε ως ισχύουσα και πριν ακόμη από την αναγωγή της σε ρητή συνταγματική έννοια κατά την αναθεώρηση του Συντάγματος από τη Ζ' Αναθεωρητική Βουλή, στις 18.4.2001, οπότε αποτυπώθηκε στη διάταξη του άρθρου 25§1 εδ. δ' του Συντάγματος, απαιτεί οι επιβαλλόμενοι από το νομοθέτη ή τη Διοίκηση περιορισμοί στην άσκηση των ατομικών δικαιωμάτων να οριοθετούνται με βάση τα εννοιολογικά στοιχεία της προσφορότητας και της αναγκαιότητας του

λαμβανόμενου μέτρου και της αναλογίας του προς τον επιδιωκόμενο με αυτό σκοπό. Δηλαδή για να είναι σύμφωνοι με την παραπάνω αρχή της αναλογικότητας οι επιβαλλόμενοι από το νόμο περιορισμοί των ατομικών δικαιωμάτων πρέπει να πληρούν τα ακόλουθα τρία κριτήρια και συγκεκριμένα να είναι α) κατάλληλοι, δηλαδή πρόσφοροι για την πραγμάτωση του επιδιωκόμενου σκοπού, β) αναγκαίοι, δηλαδή να συνιστούν μέτρο, το οποίο σε σχέση με άλλα δυνάμενα να ληφθούν μέτρα να επάγεται τον ελάχιστο δυνατό περιορισμό για τον ιδιώτη ή το κοινό και γ) αναλογικοί υπό στενή έννοια, δηλαδή να τελούν σε εύλογη σχέση με τον επιδιωκόμενο σκοπό, ώστε η αναμενόμενη ωφέλεια να μην υπολείπεται της βλάβης που προκαλούν.

Στην υπό κρίση περίπτωση η εκτελεστική εξουσία προσέφυγε απευθείας προληπτικά στο ελαχθέστατο μέτρο της επίταξης προσωπικών υπηρεσιών, το οποίο εκ φύσεως μόνο στις περιοριστικώς προσδιορισμένες εξαιρετικές περιπτώσεις μπορεί να γίνει συνταγματικά ανεκτό. Μόνη η προληπτική επιβολή της επίταξης πριν καν διαφανεί οποιοδήποτε κίνδυνος για τα έννομα αγαθά που δικαιολογούν την επίταξη – ακόμα και αν υποθέσει κανείς ότι η απεργία των εκπαιδευτικών μέσης εκπαίδευσης θα μπορούσε να προκαλέσει τέτοιου είδους κινδύνους – συνιστά παραβίαση του άρθρου 22 παρ. 4 του Συντάγματος σε συνδυασμό με το άρθρο 25 παρ. 1 αυτού.

Άλλωστε η εκτελεστική εξουσία επιδεικνύοντας πρωτοφανή αδιαλλαξία δεν ενεργοποίησε καν οποιαδήποτε μορφή ουσιαστικού δημοσίου διαλόγου και ούτε επέδειξε διάθεση καλόπιστης διαπραγμάτευσης για την επίλυση των φλεγόντων προβλημάτων του κλάδου και του δημοσίου σχολείου, προβλήματα που επιτείνονται με την απόφαση της κυβέρνησης να προωθήσει στη παρούσα χρονική στιγμή διατάξεις για τις οποίες μόλις προ ολίγων μηνών μας διαβεβαίωνε ότι δεν πρόκειται να εφαρμοστούν, αναγνωρίζοντας εμμέσως τον επιζήμιο χαρακτήρα τους.

Περαιτέρω, η Κυβέρνηση προέβη στην επιβολή της επίταξης επικαλούμενη την προταθείσα από το Δ.Σ μου εικοσιτετράωρη πανελλαδική απεργία για την 17.5.2013, επιδεικνύοντας κατάφωρη και αυταρχική περιφρόνηση του θεσμικού πλαισίου συναινετικής διευθέτησης των συλλογικών διαφορών και πρόληψης των αγωνιστικών μέσων όπως ρητά προβλέπεται στο ν. 2224/1994, ο οποίος θέσπισε την υποχρέωση διεξαγωγής δημοσίου διαλόγου.

Σύμφωνα με το άρθρο 3 παρ. 1^α του Ν. 2224/1994, «Οι συνδικαλιστικές οργανώσεις που κηρύσσουν απεργία στις υπηρεσίες, οργανισμούς και επιχειρήσεις που αναφέρονται στο άρθρο 19§2 του Ν. 1264/1982....πριν ασκήσουν το δικαίωμα της απεργίας υποχρεούνται να καλέσουν τον εργοδότη με έγγραφο που κοινοποιείται με δικαστικό επιμελητή σε δημόσιο διάλογο για τα αιτήματα αυτής». Στην παράγραφο 3 του ίδιου άρθρου περιγράφονται οι δυνατότητες που προσφέρονται στα μέρη κατά τη διαδικασία του δημοσίου διαλόγου και ορίζεται ότι «Ο μεσολαβητής προσπαθεί να επιτύχει προσέγγιση απόψεων κατά το συντομότερο δυνατό χρόνο και έχει όλα τα δικαιώματα και τις υποχρεώσεις που προβλέπονται από τις διατάξεις του άρθρου 15 § 4 και 5 του Ν. 1876/90. Εάν μέσα σε 48 ώρες δεν επιτευχθεί η προσέγγιση των απόψεων, ο μεσολαβητής έχει το δικαίωμα να υποβάλει στα μέρη έκθεση για τα αιτήματα της απεργίας, με βάση τις απόψεις των μερών και τη σχετική τεκμηρίωση».

Η προσφυγή στο δημόσιο διάλογο και εν γένει στις διαπραγματεύσεις θα μπορούσε να οδηγήσει σε εξερεύνηση λύσης και εκτόνωση της κατάστασης, καθιστώντας εφικτή τη διεξοδική συζήτηση των εκκρεμών ζητημάτων σε μεταγενέστερο χρονικό διάστημα. Με τις προσβαλλόμενες πράξεις η Κυβέρνηση μας στέρησε ουσιαστικά ακόμα και το δικαίωμά μας να συμμετάσχουμε σε δημόσιο διάλογο προκειμένου να εξερευνηθεί λύση κατόπιν δικής της ή δικής μας πρωτοβουλίας.

Με τη συμπεριφορά της αυτή η Κυβέρνηση απεμπόλησε και το ύστατο μέσο που το υφιστάμενο θεσμικό πλαίσιο παρέχει για την αποφυγή της απεργίας και των συνεπειών της στο κοινωνικό σύνολο.

Από τα παραπάνω καθίσταται σαφές ότι η Κυβέρνηση δεν θέλησε πραγματικά την εξερεύνηση λύσης και την έγκαιρη αποφυγή της απεργίας (αποτέλεσμα που θα ήταν σφόδρα πιθανό, εάν προσερχόταν στο δημόσιο διάλογο υπό την αιγίδα του Οργανισμού Μεσολάβησης και Διαιτησίας και την καθοδήγηση ενός έμπειρου Μεσολαβητή). Δεν ήταν ο σκοπός και το μέλημά της η πρόληψη των όποιων συνεπειών θα προκαλούσε μία συγκεκριμένη, περιορισμένης χρονικής διάρκειας και έκτασης κινητοποίηση. Ο πραγματικός στόχος στον οποίο απέβλεπε η εκτελεστική εξουσία με τις προσβαλλόμενες ήταν ο περιορισμός και η περιστολή του

ιδιου του απεργιακού μας δικαιώματος εν όψει της συγκεκριμένης κινητοποίησης αλλά και για το μέλλον.

Άλλωστε αξίζει να επισημανθεί ότι και στο πρόσφατο παρελθόν είχε μεταφερθεί η ημερομηνία διεξαγωγής των πανελλαδικών εξετάσεων (και μάλιστα πραγματοποιήθηκαν τριάντα επτά ημέρες μετά τον αρχικό προγραμματισμό) χωρίς να τεθεί το ζήτημα επίταξης και μάλιστα με την όλως προσχηματική επίκληση λόγων δημόσιας υγείας συνιστάμενη στην εικαζόμενη ψυχολογική επιβάρυνση των υποψηφίων.

Κατά συνέπεια πρέπει να ακυρωθούν οι προσβαλλόμενες και για το λόγο αυτό.

Επειδή η παρούσα αίτησή μας είναι νόμιμη, βάσιμη και αληθινή.

ΓΙΑ ΤΟΥΣ ΛΟΓΟΥΣ ΑΥΤΟΥΣ

Και όσους επιφυλάσσομαι νομίμως να προσθέσω

ΖΗΤΩ

Να γίνει δεκτή η παρούσα αίτησή μου και να ακυρωθούν οι προσβαλλόμενες πράξεις.

Να καταδικαστεί το αντίδικο στην καταβολή της εν γένει δικαστικής μου δαπάνης».

Η βλάβη την οποία υφίσταμαι είναι άμεση και άλλως αναπότρεπτη καθώς δεν επιδέχεται επανόρθωση στο μέλλον, δεδομένου ότι, από την εφαρμογή των προσβαλλόμενων αποφάσεων αφενός ματαιώνεται για αόριστη χρονική διάρκεια η εκπλήρωση των προστατευόμενων από το Σύνταγμα καταστατικών μου σκοπών, αφετέρου ακυρώνεται στην πράξη η οποιαδήποτε παρεχόμενη από το Σύνταγμα (άρθρο 23) δυνατότητα αντίδρασης απέναντι σε μέτρα που θίγουν κατάφωρα θεμελιώδεις πτυχές της υπηρεσιακής κατάστασης των Λειτουργών Μέσης Εκπαίδευσης και θα επιφέρουν άμεσα απολύσεις και μεταθέσεις, ανατρέποντας βίαια τον οικογενειακό και οικονομικό τους προγραμματισμό. Ακυρώνεται έτσι στην πράξη η δυνατότητά μου να εκπληρώσω το βασικό καταστατικό μου σκοπό

που είναι η προαγωγή και διαφύλαξη των εργασιακών δικαιωμάτων των εκπαιδευτικών. Η παράνομη κατά ανωτέρω επίταξη των προσωπικών υπηρεσιών μας αποκλείει επομένως κάθε συνταγματική δυνατότητα αγωνιστικής αντιμετώπισης και αποτροπής των δυσμενών συνεπειών των επίμαχων ρυθμίσεων.

Επειδή η αίτησή μου ακύρωσης προδήλως θα γίνει δεκτή, εφόσον η παρανομία των προσβαλλόμενων είναι πασιφανής και προκύπτει από μόνη τη γραμματική ερμηνεία των εφαρμοζόμενων διατάξεων.

Επειδή δεν έχει διαμορφωθεί από την εκτέλεση των πράξεων αυτών πραγματική κατάσταση η οποία δεν είναι δυνατό να ανατραπεί και, επομένως, να κωλύει την αναστολή της, δεδομένου ότι είναι δυνατή η επαναφορά των πραγμάτων στην προτεραία κατάσταση (βλ., ΣτΕ ΕΑ 30/83, 220/83, 51/84, 54/82, 225/85).

Επειδή δεν υφίσταται δημόσιο συμφέρον που να κωλύει τη χορήγηση της ζητούμενης αναστολής, αντιθέτως υφίσταται άμεση και επιτακτική ανάγκη για την άρση του παρανόμως επιβληθέντος «δικαίου της εξαιρέσεως» και την αποκατάσταση της συνταγματικής τάξης.

Επειδή η παρούσα είναι νόμιμη, βάσιμη και αληθινή.

ΓΙΑ ΑΥΤΟΥΣ ΤΟΥΣ ΛΟΓΟΥΣ- ΖΗΤΩ

Να γίνει δεκτή η παρούσα αίτησή μου,

Να ανασταλεί η ισχύς των προσβαλλόμενων και κάθε άλλης συναφούς πράξης της διοίκησης,

Να εκδοθεί προσωρινή διαταγή αναστολής εκτέλεσης, λόγω του κατεπείγοντος

Να κληθώ να παρασταθώ κατά τη συζήτηση της αίτησής μου ενώπιον του Προέδρου Τμήματος και ενώπιον της Επιτροπής και

Να καταδικασθεί το αντίδικο δημόσιο στην εν γένει δικαστική μου δαπάνη.

Αντίκλητο και πληρεξούσιο δικηγόρο μου ορίζω τον Αναστάσιο Πετρόπουλο του Πέτρου, Δικηγόρο Αθηνών (ΑΜ ΔΣΑ 15025), της δικηγορικής εταιρείας με την επωνυμία «Αναστάσιος Πετρόπουλος και Συνεργάτες», κάτοικο Αθηνών, οδός Μπουμπουλίνας αρ. 9 - 11, ΤΚ 10682, Αθήνα (τηλ. επικοινωνίας 2103626161, 2103631847, 2108839324, e-mail apetropoulos@apetropoulos.gr).

Αθήνα, 13/5/2013

Ο Πληρεξούσιος Δικηγόρος

Αναστάσιος Π. Πετρόπουλος (ΑΜ ΔΣΑ 15025)